

تهیه و تنظیم محمدشیروانی

مربی فنی و کارشناس نسخ خطی

کتابخانه مرکزی دانشگاه تهران

یادداشت‌های

مرحوم عباس اقبال آشتیانی*

«م - ۱۳۳۴»

خطاطان، نقاشان، دانشمندان و تعدادی از کتب و رسائل تاریخی
و جغرافیائی...:

آفتش جعلی شیرازی (۱۲۶۹ + ...)

فرزند آقا محمد جعفر از استادان نستعلیق تخلصش در شعر «حجاب»
وفاتش در ۱۲۶۹ مزارش در شاهچراغ، این غزل از اوست:

که هست کشته تیغ تو زنده جاوید	به تیغم اربزنسی از تو کسی برم امید
بسست حاجب خورشید پر تو خورشید	کست درست نیارست دید پرده بلند
بخویشن که شوم روز حشر نامه سفید	ز عشق زلف سیاه تو نیز نپسندم
مرا که کرده تهیدست روز گارچوبید	مکر بسابه سرو قدت شوم قانع
سکندر آینه را و شراب را جمشید	ز عکس روی تو و مستی دو چشم تو کرد
برد غبار وی از دامن تو دست امید	گمان مبر که حجاب از غصه خالکشود

(آثار عجم فرصت ۵۴۴ - ۵۴۵)

حاج میرزا فضل الله ساوجی (۱۲۷۵ +)

از مشاهیر فضلاء دارالخلافه بود در فنون متنوعه و هنرهای چند علی‌الخصوص خط نستعلیق و ثلث و نسخ و معرفت احوال خطاطین و نتایج اقلام ایشان یگانه زمانه محسوب میگردد در بدایت امر صدارت (ملا باشگیری) علیخان ظل‌السلطان باو تعلق داشت و در محاصره هرات به اردبی محمدشاه پیوست و مورد مرحمت شد وفاتش در ۱۲۷۵ قبرش در وادی‌السلام (المأثر والآثار ص ۱۹۹)

فیض‌الله

شاگرد یاقوت رقم خان (Reiu II 783 b)

میرزا فضل الله شیرازی (۱۳۱۰ +)

پسر میرزا یوسف مذهب‌باشی و برادر کهتر میرزا علینقی که در اوایل بخط شکسته رغبتی داشت سپس بنتعلیق همت گماشت کلیات شیخ‌سعدی را نوشته و بطبع رسانیده‌اند وفاتش در ۱۳۱۰ و قبرش در دارسلم شیراز، فرصت در تاریخ فوت او که در جوانی در گذشته گوید: جاودانه‌باد او درسایه فضل الله آثار عجم ص (۵۴۶ - ۵۴۵)

ملایا

استاد ترابی اصفهانی در خط تعلیق

استاد ابراهیم بن استاد اسماعیل بناء اصفهانی

تعمیر کننده ایوان جنوبی مسجد جامع اصفهان که در عهد شاه عباس ثانی می‌زیسته

حسین بن فخر الدین علی الشهابی

از استادان نستعلیق کاتب دیوان ترکی امیر علی‌شیرنوائی بتاریخ شوال ۱۰۱۴
(کتابخانه سلطنتی)

شاه حسین شهابی بلخی

استاد خواجه محمود (ظاهر آخواجه محمود سبزواری که در ۱۰۶۷ حیات
داشته) واز منسوبین خواجه محمود شهابی (خط و خطاطان)

مالک دبلمی قزوینی

از خوشنویسان عهد شاه طهماسب اول که قبل از ۱۰۲۵ فوت کرده بوده
(عالی آراء عباسی)

فخر صحاف (از معاصرین همایون پادشاه)

دیگر از هنرمندان نادر مولانا فخر صحاف است که خشخاش را بیست و
پنج سوراخ کرده
(شاهد صادق رجوع شود باحوال میرزا سید علی)

ملا قاسم نحوی قزوینی

از اکابر نحویه قزوین بود از نژاد ملام محسن نحوی صاحب زينة المسالك
فی شرح الفیه ابن مالک وغیرها. خط نسخ را بشیوه بسیار شیرین می‌نوشته کتب بسیار
بقلم آن بزرگوار تصنیف اش وغیرها که همه وقف اولاد است در دست مشارالیهم
که همه بدار السلطنه قزوین مکین می‌باشد بنظر رسیده (المآثر والآثار ص ۲۰۰)

فیضی هروی

از هری است و نقاشی نیکوست و خود را شاعری ساحر می‌پندشت
این مطلع از اوست:

اسباب زهد و خانه نقوی خراب کن زاهد بیار خرقه و رهن شراب کن
(ترجمة مجاس النفایس)

قدیمی نقاش

اصلش از گیلانست مصوری خوبست و در شاعری خود را کمتر از دیگران
نمیداند، این مطلع از اوست:
دیده‌ام رویی و عاشق شده جای عجیبی
طرفه در دیست دلم را و دوای عجیبی
(تحفه سامی ۱۳۸)

قوام بن محمد شیرازی

محمد قوام شیرازی

کلیاتی از عبیدزا کانی بخط نستعلیق بخط این کاتب بتاریخ ۹۵۹ در تصرف
آفای محسن امینی (امین‌الدوله) هست
(مقدمه کلیات عبیدزا کانی ص کد)

قیام الدین خان

از خطاطان هند (Rieu II 784b)

استاد قوام الدین معمار شیرازی (+۸۴۴)

قدوّه مهندسان زمان و مرجع معماران دوران بود و از جمله آثار آن
استادنادر کار در دارالسلطنه هرات عمارت عالیات مهدعلیاً گوهر شاد آغاست
حکایت مشهور است و برالسنّه و افواه مذکور که نوبتی حضرت خاقان سبد
به سبب عمارتی از قوام الدین رنجیده مدت پیکسال او را رخصت در آمدن
بیارگاه عالم پناه ارزانی نداشت و چون استاد در علم نجوم نیز ماهر بود تقویی
استخراج کرده بعد از آنکه اجازت ملازمت یافت آن را پیش برد حضرت خاقان
تبسم نموده این بیت بروی خواند که:

تو کار زمین را نکو ساختی که با آسمان نیز پرداختی

انهدام بنای حیات استاد قوام الدین در غرہ شعبان ۸۴۴ اتفاق افتاد (حبیب السیر
ج ۳ جزو سوم ص ۱۴۸)

میرزا کافی (۹۳۲ +)

در خوشنویسی مسلم روزگار و در انشاء سرآمد فضلای بالاغت شعار
بود پدرش بوزارت شاهزاده بدیع الزمان میرزا اشتغال میکرد و بکسب علوم
مساعی بظهور میرساند بعداز آن بسپاهی گویی مشغول شد و در خدمت درمش-
خان لاثن بسر میبرد و خان مذکور با او ظرافتها میکرد و او از این آزرده
خاطر می‌بود و در آن ولا این دویست بطرز بوستان حسب حال خود گفته:
یکی را برآری و خانی دهی بصد عزتش کامرانی دهی
یکی را بباری و نوکر کنی بخاک سیاهش برابر کنی
آخر در شهور سنّة ۹۳۲ در هری در خانه خواجه حبیب الله بدست اتراء
شهید شد (نمونه‌هایی از اشعار او و حکایتی راجع باو و خود مؤلف)
(تحفه سامی ص ۷۱)

میرزا کوچک

شاگرد درویش عبدالمجید که در ۱۲۲۸ در اصفهان در حیات بوده

(Rieu II 786b)

ظاهراً غیر از شخص فوق مرحوم میرزا کوچک شیرازی مردی بزرگ
منش بود و در نستعلیق ید بیضا می‌نمود حسن خلقش ضرب المثل صفار و کبار
و پاکی ذاتش از نیکی صفاتش آشکار. وفاتش در ۱۲۹۶ قبرش در عتبات عالیات
(آثار عجم ص ۵۴۶)

کمال الدین حسن بن رکن الدین طبیب شیرازی (۹۵۲ +)

در علم طب ید بیضاد است و در علم حکمت نفس مسیحا و در اصناف فضایل

وسایر اقسام علم تفوق بر افراد خوش بر تعلیق استادان قلم نسخ میکشید و سلیقه موزونش در بیت الفضایل زمانه فرید بود و در شهر سنه ۹۲۵ به طبع عدم خرامید این مطلع از اوست:

غنجه پراز در و گوهر دهن میخوانمش

میفشناند از دهن گوهر سخن میخوانمش

یافوت آبدار لب قوت جان من
لب شنه را بچشم حیوان نشان دهد

(تحفه سامی ۵۲)

گلشنی کاشانی

دراوایل بمشگ فروشی اشتغال می نمود... بهاردوی همایون تردد داشت.
خط نستعلیق را به مزه می نویسد و الحال (۹۵۷) در شوشتار بسر می برد.
(نمونه هایی از اشعار او)

(تحفه سامی ۱۳۴-۱۳۳)

گلزار رقم خان پژوهشگاه علوم انسانی و مطالعات فرهنگی

از خوشنویسان هند که در ۱۱۷۵ حبایت داشته

Rieu II 482b

میرزا محمد اصفهانی

تصور نازک قلم و شاگرد عبدالعزیز کاکا بسود در پرداخت و مجلس سازی بیترینه بود و در ریزه کاری هیچکس از این طبقه با او برابری نمی نمود و در زمان اسماعیل میرزا در سلک اصحاب کتابخانه منسلک گردید
(عالی آرای عباسی)

محمد اصفهانی

از نقاشان اوایل عهد ناصرالدینشاه (تصویر شاه بقلم او بتاریخ ۱۲۷۲ در موقع ۴۱۲ در لندن هست

Rieu Suff

درویش محمد

استاد شکسته تعلیق (رجوع شود باحوال میرزا احمدبن میرزا عطاءالله و میرزا محمدحسین ابن میرزا شکرالله)

شیخ محمد سبزواری

مرد بذله گوی شیرین قیافه، خوش اختلاط بود در فن تصویر ورنگ آمیزی صورت، دم از یکنائی میزد الحق در آن دعوی صادق و همه نقاشان در این باره با او موافق بودند و نستعلیق را بسیار خوب مینوشت و نقل قطعات استادان چنان میکرد که تمیز آن بسیار دشوار بود. صورت فرنگی را در عجم او تقلید نموده شایع ساخت اما کسی بهتر از وگونه سازی و چهره سازی و چهره پردازی نکرد و در سبزوار ملازمت سلطان ابراهیم اختیار نموده در خدمت او بعراب آمد و در زمان اسماعیل میرزا از اصحاب کتابخانه شد و بعد از آن بخراسان رفته ادراک زمان فرخنده نشان حضرت اعلی شاهی ظل اللهی کرده در ملازمت آن حضرت در حمایت دولتخانه مبارکه قزوین کار میکرد و در بندگی این استادان جان بداد

(عالی آرای عباسی)

شمس الدین محمدشاه حکیم خطاط

از خوشنویسان نسخ که یاقوت زمان خود محسوب میشده سوره سجده

را در مسجد میرچقماق دریزد (اندکی قبل از ۸۴۱) و کتبیه عمارت امیر غیاث الدین عای را در همان شهر و کتبیه مدرسه چهره را که ۸۳۶ تاریخ دارد ایضاً در همان شهر نوشته.

تاریخ جدید بیزد صفحات ۱۵۷ و ۱۰۹ و ۱۰۵)

نورالدین محمد بن ابی تراب اصفهانی

از خوشنویسان نستعلیق در عهد شاه سلیمان (۱۰۷۷-۱۱۰۵) نسخه بسیار نفیسی از دیوان ترکی شاه اسماعیل خطای بقلم این کاتب بتأثیر ذی الحجه ۱۰۸۸ در کتابخانه سلطنتی هست باین رقم: «حسب الامر الاعلی بتاریخ شهر ذی الحجه الحرام ۱۰۸۸ در کتابخانه مبارکه باتمام رسید، ابن ابو تراب نورالدین محمد الاصفهانی»

مانی مشهدی

مشهدیست و بسیار صاحب کمال و جمال و در غایت زیبائی و رعنائی و در نقاشی یگانه زمان خود و در حسن و جمال یوسف ثانی و چون پدرش کاسه گری خوب (بود) و او نقش و تصویر کاسه شانیکو مینسود لا جرم مانی تخلص میفرمود و فی الواقع میکند که در نقاشی کاسه او اهان چن: خط متغیر می-گشته اند و اورا در این کار مسلم میداشته اند این مطلع از او است: چو در صحرای غم با خود فتد دیوانه سان چنگم گهی در چنگم افتاد سنگ و گه سنگ افتاد از چنگم

محمد بن الامین البغدادی

خوشنویس و مذهب کاتب نسخه توضیحات رشیدی بتاریخ ۷۰۷-۷۱۰ که آنرا به مراغی محمد بن الغفیف الکاشانی تذهیب کرده (نسخه کتابخانه ملی پاریس عربی شماره ۲۳۲۴)

استاد محمد بن محمود اصفهانی معمار

بانی گور امیر تیمور در سمرقند بتاریخ ۸۰۸

هیرزا بابا حسینی امامی نقاشی باشی

از نقاشان اوایل عهد ناصر الدین شاه (دو تصویر بقلم او یکی از ناصر الدین شاه دیگری تقلید یکی از پرده‌های عهد رنسانس در موقع ۴۱۲ در لندن هست).

Rieu Suff

(فهرست مجلس ص ۴۶۹)

محمد قاسم نقاش

از نقاشان عهد صفوی که از اونمونه‌هایی در موزه بریتانیا هست (Rieu II 786 b)

حاجی مرتضی نقاش (حدود ۹۱۳)

ذوق‌نوی زمان خود بود و پیوسته بقلم اندیشه امور غریبه و صور عجیبه بر صحایف روزگار تحریر مینمود و در فن تصاویر و تذهیب مهارت تمام داشت و چندگاه همت به ریختن چیزی فخروری گماشت بعد از تجربه بسیار و ارنکاب مشتت بیشمار جسم ظروف و اوانی که می‌ساخت با چیزی بغايت شبیه گشت اما رنگ و صفاتیش چنانچه، هی باید نبود و از جمله مختارات مولانا حاجی محمد صندوق ساعتی است که در کتابخانه امیر نظام الدین علی‌شیر ترتیب نموده در آن صندوق صورتی تعبیه کرده بود که چوبی در دست داشت و چون یک ساعت از روز میگذشت آن پیکر چوب را یک نوبت بر نقاره که در پیش او بود میزد و بعد از گذشتن ساعت دوم دونوبت آن حرکت میکرد و علیه‌ها القیاس و خدمت مولوی مدتها کتابدار امیر علی‌شیر بود و آخر الامر از آن جناب رنجیده در شهر

سنه اربع و نسعمائه که میرزا بدیع الزمان بمحاصره بلده هرات اشتغال داشت
بگریخت و با شاهزاده پیوست و بهمان منصب منصوب گشت و در اوایل زمان
استیلای ابوالفتح محمدخان شبیانی در گذشت

(حبيب السیر ج ۳ جزو سوم ص ۳۴۲-۳۴۳)

محمد اسماعیل

خطاط

(Rieu II 785a)

محمد امین منشی قزوینی

از استادان تعلیق محمدشاه طهماسب

(عالم آرای عباسی)

محمد باقر الحافظ

کاتب نسخ که نسخه‌ای از کتاب جشائش ویسقوریدس بنازیرخ ۱۰۳۸ بخط
او در کتابخانه سلطنتی هست.

محمد موسی

خوشنویس

Rieu II 783a)

میرزا محمد تقی مذهب باشی شیرازی

در عمل مذکور نهایت مهارت را دارد و از همه استادتر است

(آثار عجم ص ۵۴۸)

محمد بن العفیف الکاشانی

از مذهبین عهد خواجه رشیدالدین فضل الله وزیر و همکار محمد بن
الامین البغدادی

(رجوع شود باحوال محمد بن الامین البغدادی)

محمد حسن افشار مشهور به لال

صورت محمد شاه قاجار در سال ۱۲۶۳ (در مرقع لندن Rieu Sup.)
۴۱۲) در مرقع ۷۳۹ کتابخانه مجلس نیز نقاشیهایی ازاو هست.
(فهرست مجلس ص ۴۶۹)

آقامحمدحسین آغولی توکی شیرازی

مانند نقاشان فرنگستان کارمیکند و این اوقات (۱۳۱۲) در بمعیت اقامت
دارد شعر را خوب میگوید تخلصش ترکی است، این اشعار اراوست:
تو بدین حسن که در پرده دل خلق ربائی
پرده خلق دری گر ز پس پرده در آثی
در پس پرده نهانی و جهانی اتسو مایل
آه بی پرده اگر رخ بخلافت بنمائی
در سر زلف گره گیر تو مشکل شده کارم
گره ار باز کنی مشکل ما را بگشائی

محمدحسین

از خطاطان

Rieu II 782a)

محمدحسین تبریزی (۹۸۶+ ...)

از خوشنویسان عهدشاه طهماسب. وی پسر مولانا عنایت‌الله است و برادر مولانا محمدعلی که ذکرا او در زمرة علماء مرقوم کلک بیان گردید. اگر چه خط نستعلیق که اهل عراق و آذربایجان نوشته‌اند در نظر خوشنویسان خراسان زیاد اعتباری ندارد و این شیوه باهل خراسان مسلم است اما مشارالیه در مشق نستعلیق ترقی عظیم کرده بسیار قلم پرمغزی داشت. و آنچه از قلم او بر صفحه مشق ریخته می‌شد بی‌عیب و بی‌آلایش اصلاح بود دیگر ترقیات عظیم در شان او بود که اگر از عمر امان می‌یافتد قلم نسخ برخطوط استادان مانقدم می‌کشید در عالم جوانی کلک حیاتش از آسبیب سرشکسته و صحیفه عمرش از رقوم کامرانی ساده‌گشت اکنون اگر صفحه مشق از او پیش‌کسی ظاهر شود دست بدستش می‌گرددانند و طالبان این فن از یکدیگر می‌رباينند
(عالی آرای عباسی)

مادة تاريخ وفاته قبلة الكتاب = ۹۸۶

رجوع کنید باحوال میرسید احمد مشهدی که در همین سال فوت کرد

میرزا محمدحسین بن میرزا شکرالله

که پدرش مستوفی‌الملک شاه جنت مکان بود ذکر او در مسلک اسامی وزرا در آمده تعلیق‌نویس بی‌بدل و خوشنویس بی‌مثل بود بعد از میرزا احمد (بن میرزا عطاء‌الله) ترقی عظیم کرده خط تعلیق را بسرحد کمال رسانیده او نیز تبع روش مولانا درویش محمد کرده اما باعتقاد سود اوراق اگرچه هردو پایه خط را بر سطح بنیان قلم مولانا درویش محمد نهاده‌اند اما هردو صاحب طرزند و هر کدام این خط را بطرز علیحده نوشته که هیچ‌کدام کمتر از مولانا درویش نیست رطوبت در طرز خط میرزا احمد است.

او در زمان حضرت اعلی بجای هند رفته در ملک منشیان و ملازمان

فرماننفرمای هندوستان منسلک گردیده در آن سواد اعظم خط ممات بر صحیفه زندگی نگاشت.

(عالی آرای عباسی)

محمدحسین خاتم‌ساز شیرازی

که در سال ۱۲۰۲ بدستور محمد جعفرخان زندپسر صادقخان و برادرزاده کریم‌خان صندوق خانمی جهت مشهد حضرت علی بن ابی طالب ساخته و هنوز بر آنجاباقيست و در اين صندوق ۱۴ متر و ارتفاع آن ۵/۲ متر و خاتم کاري آن ۳۵۰/۰۰۰ سانتی متر مربع است.

حاجی محمدحسین شیرازی (+۱۳۰۹)

ثلث نویس از دراویش نعمۃ اللہی وفاتش در ۱۳۰۹ قبرش در بی‌دختران شیراز.

(آثار عجم ۵۴۵)

آقامحمدحسین شیرازی نقاشی و مطالعات فرنگی

فرزند آقامحمد علی نقاش (۱۲۸۵ + ..) امروز در بته‌سازی منحصر است و بیندرت شعر هم می‌گوید و نقاش تخلص می‌کند.
از اوست:

بر نیاید بجز از یاد تو ما را نفسی
نیست در سر بجز از وصل تو مارا هوسی
گفتم از دست فراقت بکسی دادبرم
هر کجا می‌نگرم نیست بغير از تو کسی
(آثار عجم ص ۵۴۸)

میرزا محمدحسین شیرازی کاتب‌السلطان

از استادان نستعلیق ساکن طهران در ۱۳۱۲ هنوز در حیات بوده
(آثار عجم ۵۴۶)

سلطان محمد خندان

با وجود حسن خط بلطف طبع موصوفست و بصحت اهل عیش و طرب
مشعوف و حالا در بلده فاخره هرات موطن دارد و گاهی همت بر کتاب نسخ
شریفه میگارد.

(حبيب السیر در آخر سلطنت سلطان‌حسین با یقرا)

محمد رضا الامامی

کاتب نسخ که کتیبه‌ای از او بتأریخ ۱۰۴۱ در اصفهان در امامزاده اسماعیل
هست

محمد رضا امامی پسر محمد‌حسن امامی

از کتیبه‌نویسان عهد شاه سلطان‌حسین (۱۱۰۵-۱۱۳۵) که کتیبه‌ای از او
بتاریخ ۱۱۱۹ در مدرسه چهارباغ هست

محمد شکرالله

(Rieu II 783b)

محمد صادق

خوشنویس که در ۱۱۰۲ در حیات بوده

(Rieu II 784b)

محمد صالح

از خوشنویسان عهدشاه سلطان حسین (۱۱۰۵-۱۱۳۵) که پک قسمت از
کتبه‌های مدرسهٔ چهارباغ بتاریخ سال ۱۱۱۹ بقلم اوست.

محمد صالح بن ابو تراب

که در اصفهان از حدود ۱۰۹۳ تا ۱۱۲۰ میزیسته
(Rieu II 786b)

میرزا محمد صالح

از خوشنویسان قبل از ۱۱۸۱
(Rieu II 782a)

محمد صالح‌الاصفهانی

کاتب نستعلین که کتبه‌ای از او بتاریخ سال ۱۱۱۱ در امامزاده اسماعیل
اصفهان باقیست

حاج محمد صنیع خاتم

نوادهٔ محمد حسین خاتم‌ساز از استادان خاتم کار شیرازی که در این
تاریخ (۱۳۶۲ = ۱۲۲۱) در حیات و بتعیر خاتم کاریهای مشاهد مقدسه در عتبات
مأمور است.

محمد عبید بن محمد‌هاشم قریشی

که قطعه‌ای بخط او بتاریخ ۱۱۲۵ که در اکبرآباد هند نوشته در موزهٔ
بریتانیا هست

(Rieu II 784 a)

محمد بن علاءالدین حسینی

خطاط که در ۱۱۹۹ در حیات بوده

(Rieu II 787 a)

محمد علاءالدین

از خوشنویسان نسخ در عهد جعفرخان زند (۱۲۰۳-۱۱۹۹) که بدلستور این پادشاه آیاتی چند از قرآن را بر صندوق خاتمی که جعفرخان در ۱۲۰۲ تقدیم مرقد حضرت علی بن ابی طالب کرده نوشته و آن صندوق هنوز در نجف باقیست

میرزا محمدعلی شیرازی منشی (۱۲۸۴+..)

از استادان نستعلیق تا کنون احدی سنگ، والواح مزار وغیره را بخوبی او نوشته وفاتش در ۱۲۸۴ قبرش در دارسلیم شیراز (آثار عجم ۵۴۶)

میرزا محمدعلی قاینی ۱۳۰۵

فیاسوفی معتبر و بالخصوص در هندسه و نجوم با استادی مسام بود از خط نستعلیق او هر کلمه را بچندین سطر بیانیست ستودن نسخه‌ای از مشنی رومی میگویند در سی سال نوشته و بحاج فرهاد میرزا داده است شطر اعظم از عمر آن حکیم در اصفهان و طهران مصروف افتاد سلطان اویس میرزا معتمد الدوله ثانی و عبدالعلی میرزا احتشام الدوله در خدمت او بسیار تاحد کرده‌اند وفاتش در ۱۳۰۵ قبرش در امامزاده یحیی (المآثر والماثار ص ۲۰۰)

محمد مؤمن پسروخواجه عبدالله مروارید (۹۴۸+)

دراکثر خطوط بتخصیص ثاث و نسخ یاقوت و صیرفى ناسخ استادان متقدمین و متاخرین در هرات و شیراز با من بود و منصب صدارت من مرجع

باشان بعد از آن در خدمت صاحبقرانی (یعنی شاه اسماعیل) بسرمیرد آخر در
واسطه بعضی امور متوجه هند شد و در شهرورسته ثمان واربعین و تسعماهه در
آنجا فوت شد...

(تحفه سامی ۶۶)

محمد مؤمن حسینی عرشی (۱۰۹۱+..)

از خوشنویسان هند که قطعه‌ای بخط او بتاریخ ۱۰۴۹ در لندن هست
صاحب مرآة العالم وفات اورا بسال ۱۰۹۱ نوشته

(Rieu II 782)

محمد مؤمن عرشی برادر میر محمد صالح کشانی مؤلف کتاب اعجاز
مصطفوی در سیره حضرت وتاریخ خلفا وائمه و کتاب مناقب مرتضوی است
و محمد مؤمن معلم شاهزاده سایمان شکوه بوده و بسال ۱۰۹۱ بسن نود فوت
کرده

(Rieu I 154)

میر مؤمن از خاندان شاه نعمۃ‌الله ولی است
محمد قاسم بن شادیشاه
آقا محمد کاظم واله اصفهانی

از خوشنویسان خط ترسیل که تا ۱۲۲۵ در اصفهان در حیات بوده

(Rieu II 787 a)

محمد محسن اصفهانی

در حدود ۱۱۴۹ در حیات بوده

(Rieu II 786b)

محمد مراد کاتب

Rieu II 783 a, 785 a